

A M E T R O Barlangkutató Csoport 1982 évi
munkájáról

Barlangtani Intézet

D - 1982-28.

* Könyvtára *

Az előre ledott túratervet teljesítettük. Ezen kívül többünk részt. Több csoportal és egyéni barlangkutatóval alakítottunk jó kapcsolatot.

Kutatási területünk a csillaghegyi Róka-barlang és környéke. Elkészítettük a Dávid-barlang és a "Bástya" sziklafal oldalából nyíló Poros-barlang térképét. A kőfejtőt feltérképeztük.

A Róka-barlangban a Nagy-akna felett átmászva a túlsó oldalra, a Nagy-aknával párhuzamos kürtőt találtunk. A kürtő bejáratától kb. 3 m-es mélységben egy nagy kő a szűk járatot eltorlaszolja. A kő mellett levilágítva, illetve kis köveket ledobálva a kürtő mélységét 10-15 m-re becsüljük.

A Nagy-akna alján folytattuk az álfenek kibontását. Az erősen törmenyeres, agyagos kitöltésben 3,5 métert haladtunk lefelé. A további bontáshoz a biztonságos munkavégzés érdekében feltétlenül szükséges ácsolat beépítése. Az ácsolatnak való anyagot a BKV-nál megigényeltük, és reméljük, hogy 1983-ban meg is kapjuk. Ezzel teremtünk biztonságos körülményeket a további bontáshoz.

1983-ban elkészítjük a barlang fotódokumentációját, biztonságos átjárót építünk ki a Nagy-akna felett, s megkezdjük az itt lévő kürtő bontását, az ácsolat elkészülte után a Nagy-akna bontását folytatjuk.

Az 1982 évi barlangnapon 3 fővel vettünk részt.

Három nyílt túrát szerveztünk: Mátyás-, Ferenc- és a Pilis-barlangba összesen 40 fővel.

Az 1982-es évben a következő barlangokat látogattuk meg: Róka-, Mátyás-, Ferenc-, solymári Ördöglyuk-, Szoplaki Ördöglyuk-, Pilis-, Klotild-, eserszegtomaji kút-, Diabáz-, Létrási vizes-, Szepesi-, Meteor-barlang. Almássy-, Széki-zsomboly.

Csulák József
Csulák József
csop.vez.

Budapest, 1983 január 5.

METRÓ BARLANGKUTATÓ CSOPORT
1143 BUDAPEST
Hungária krt. 46.

A METRO Barlangkutató Csoport 1983. évi túraterve, munkaterve.

Január 21-Február 1	Túra a Lengyel- Tátrába
Február 19-20	Istvánlápai-barlang
Március 6-7	Róka-barlang bontás
Március 19-20	Klotild-barlang bontás
Április 23-24	Diabáz-barlang, Kiskőhíti-zsomboly
Május 14-16	Becsembükki-zsomboly, fotótúra a Meteor-barlangba
Június 13	Gyalogtúra Bp.-Esztergom
Július 5-6	Hajnóczy-barlang
Július 29-Augusztus 10	Túra a Júlia-Alpokba
Augusztus 31	Róka-barlang bontás
Szeptember 18-19	Klotild-barlang bontás
Október 30-31	Cserszegtomaji-kútbarlang
November 13-14	Baradla-túra
December 15	Solymár, Ördöglyuk-barlang

Az általunk kezelt csillaghegyi Róka barlangban szabadidőnknek megfelelően egész évben bontást végzünk, továbbá érdeklődőket előzetes megbeszélés alapján a barlangba lekísérjük.

A Klotild-barlangban szabadidőnknek megfelelően az év során bontást végzünk.

Az MKBT által javasolt budapesti vagy környékbéli barlangban segítünk a szemét összegyűjtésében, kihordásában.

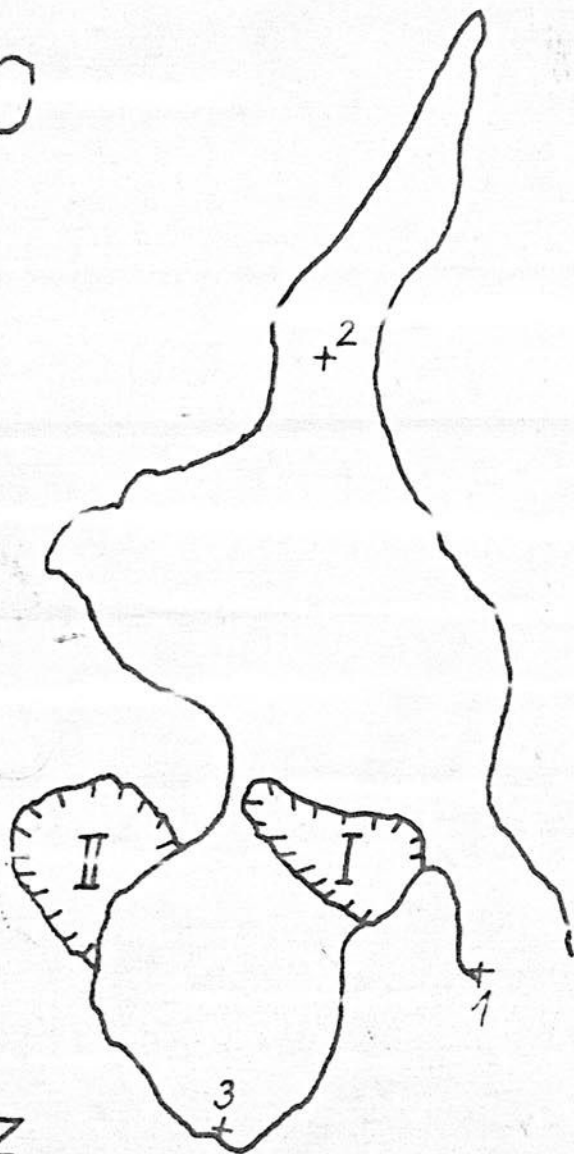
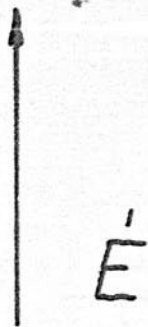
Elméleti tudásunkat tovább fejlesztjük, sziklázni a Róka-hegyi III. sz. kőfejtőbe járunk.

Budapest, 1983 január 5.

Csulák József
csop.vez.

Dávid-barlang

M=1:20

FELMÉRTE:

Nohl György
Sós Antal

I.akna - 1,7m
II.akna - 1,5m

Alaprajz

D Á V I D - BARLANG

Helye: Budapest, Csillaghegy, Rókahegyi kőbánya III. számú kőfejtőjének ÉK-i oldalában található. Az itt feltárt Róka-barlangtól keleti irányban kb. 60 méterre 245 méter tengerszint feletti magasságban helyezkedik el.

A barlang leírása: A barlangot, illetve a kitöltött hévízforrás kúrtót 1959 őszén Szilvássy Gyula a Bp.-i Vámórség barlangkutató csoportjának vezetője már leírásában említette. A barlangot 1980 őszén kezdtük kutatni. A kőfejtő működése alatt a barlang felső része valószínűleg megsemmisült. Munkánk során a barlangba 3,50 métert jutottunk le. A sziklafalon szűk nyíláson jutunk be a barlang üregbe. Felfelé ÉNY-i irányban szűk vakjárat indul. Lefelé szűk járat indul, amely nem sokkal lejjebb két kb. 80 cm-es függőleges ágra szakad. A két akna alja köves, törmelékes agyaggal van kitöltve. A szűk munkakörülmények nehezítették a további bontást.

Igéretesebb kutatási területen végezhető munkánk miatt a kutatást egyenlőre szüneteltetjük.

A térképet készítette: Noll György

Sós Antal

Poros-lyuk

M=1:100

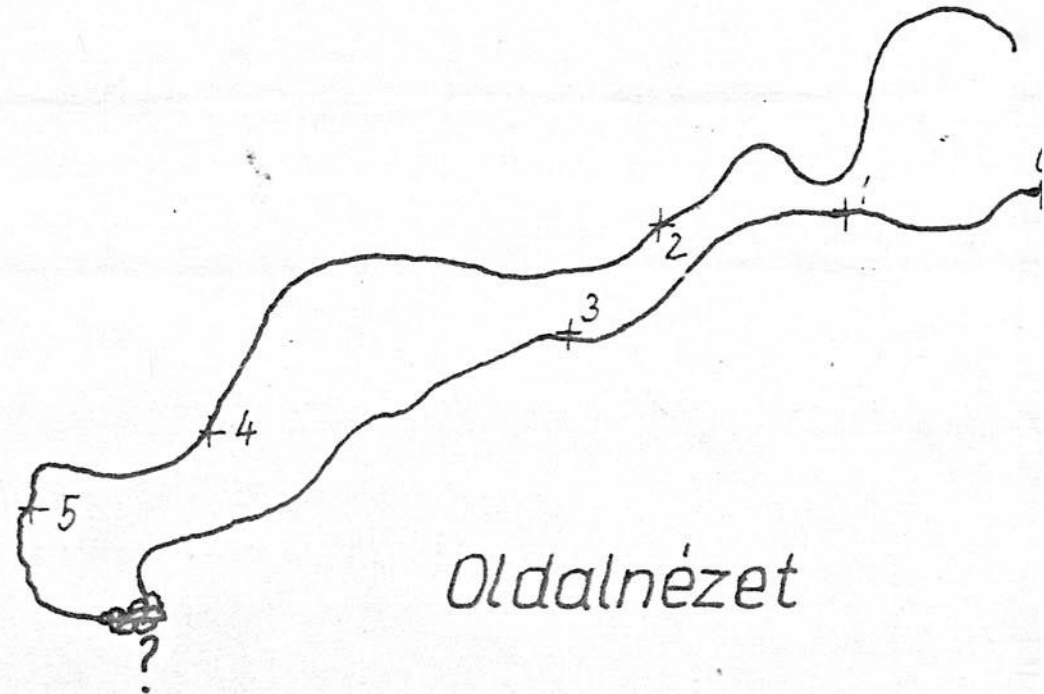
Alaprajz

FELMÉRTE:

Nohl György
Sós Antal

É

Oldalnézet

Budapest-Rókahegy-i földtani
természetvédelmi terület.

A Budapest határában a Rókahegy területén található elhagyott kőfejtők fővárosunk és környékének földtani felépítését adó képződményeket nagy számban tárják fel. Ezzel kitűnő lehetőséget kínálnak olyan természetvédelmi terület létrehozásának, mely alkalmas Budapest földtanának tanulmányozására, számos földtani jelenség megismerésére és emellett gazdag esztétikai élmény szerzésére.

Az egymáshoz kapcsolódó bányaudvarok tipusos kifejlődésű dachsteini mészköveket tárnak fel. Ezen vertikális és horizontális elmozdulások eredményeként sajátos hegyszerszerkezeti /tektonikai/ mozgásformákat ismerhetünk fel. Az egymáson elmozdult közettömegek érintkezési felületén, a mozgási csiszolódás-felfényeződés következtében egyes helyeken tükörsima "vetítőtükrök" alakultak ki, máshol a mozgásokra párhuzamos karcon, "harnis"-ok tűnnek elő. Nem egy helyen, a 0,5 m-t is meghaladó, egykor nyitott töréseken feláramló hévizek oszloposan képződött kalcitjait találjuk. A kalcitos repedés-kitöltések iskolapéldáit figyelhetjük meg itt.

Tudományos szempontból értékesek a feltolódásos mozgásokra utaló formák és szegélytörések

A bányászat során képződött feltárások közül néhány a dachsteini mészkő és a kötépsőoligocén szerkezeti érintkezését tárja fel. A rókahegyi dachsteini mészkőtömeg egyik szegélytörése mentén a középsőoligocén anyagösszlet érintkezését látjuk. Az érintkezési felület teljességben feltárt. A torlasztási felületre merőleges árokszerű feltárás a természetvédelemre javasolt terület egyik jó megközelítését adja.

Találtunk olyan feltárást is, hol a dachsteini mészkő felsőeocén transzgressziós breccsával érintkezik oly módon, hogy a feltöltési felület a felsőeocén szubgressziós barlangkitöltés anyagát is látványosan elmetsezi.

Elénk tárulnak olyan víznyelő rendszerek, melyek megelevenítik a karsztos területek felszíni vízmozgásait. A víznyelők kitöltésanyagában felismerjük a fiatalabb földtani képződmények anyagait. Ezek egymásra következő földtani események tanúi.

A felszíni erozió és a bányaműveletek impozáns és festői megjelenésű kapukat, sziklacsoportokat és belső térségeket alakítottak ki.

A jövesztés során visszahagyott dachsteini mészkövekben paleolitóláris "fuvó"-k ismerhetők fel.

A dachsteini mészkő felsőeocén tengerparti törmelékkal feltöltött paleokarsztos víznyelője megelőzően, a felsőkréta során szárazföldi, tarka anyaggal volt kitöltve. az agyagkitöltést a rókahegyi dachsteini mészkősziget süllyedése nyomán a felsőeocén sziklásparti hullámverés-tengerjárás öblítette ki oly módon, hogy először a parti vízszintes barlangjáratokat tette szabaddá, majd alulról kiszippantotta a hozzájuk tartozó egykori víznyelők /dolinák/ agyagos kitöltés-anyagát is. A dolinák ezt követően, mint tengerparti "fuvók" működtek dagályhullám érkezésekor, vagy erős hullámveréskor. A rókahegyi paleolitóláris "fúvók" kivételes becsú földalatti képződmények. Működésük a "Rókahegy-sziget" lassú, de egyenletes lesüllyedésével megszűnt. Feltöltötte őket az egykori tengerpart hordalékanyaga. Ma ebben a rögzített formájukban szemlélhetők.

A terület értékét aláhúzza a különböző karsztos fázisok jelenségeinek tanulmányozhatósága. Az első paleokarsztosodásos fázist lezáró szakasz után a dachsteini mészkő felszínén újabb karsztosodási folyamat indult meg. Új dolinák alakultak ki.

A dachsteini mészkőtest felszínébe hatoló fiatalabb dolinarend-

szer terresztikus kitöltésű anyagát a felsőeocén transzgesz-szió parti vízmozgásai átrendezték, felülről megbontották, de nem olyan mértékben, hogy a tarkaagyag tanuként ne maradt volna vissza. Az egymás mellett levő két karsztrendszer bizonyítéka a karsztosodási folyamatok és a lefedési jelenségek megismétlődésének a felsőtriász-felsőeocén intervallum idején.

A sziklaparti felületeken támadó tengerjárás és ehhez kapcsolódó hullámverések a megtisztított barlangrendszerben szinlőket alakítottak ki, bizonyítván ezzel a Rókahegy-sziget süllelésének szakaszosságát.

A szinlők az eocén szubgresszív tengerműködés hatásaként jöttek létre. A sziklás part alá hatoló hullámok nagymennyiségű abráziós törmelékanyagot szakítottak le a parti képződményekről. Ideoda mozgásokkal segítették a szinlők kialakulását. A természetvédelmi területen a szinlőképződés iskolapéldáinak lehetünk tanui.

A Rókahegy D-i oldalán a Budai-hegységben ritkán látott torlasztásos tektonikára utaló formákat láthatunk. Ezeket a kőbányászat teljesen kipreparálta és nagy örömeinkre meg is hagyta.

Az Ürömi-ut melletti feltárás a "Rókahegy-sziget" morfogenetikáját is szemlélteti. A Rókahegy D-i szélén levő dachsteini mészkő alkotta "gát" hullámtörőként működött a D-DK felől rohanó hullámokkal szemben. D-i oldalán durva litorális konglomerátum és breccsa, mögötte - a vizárnyékos oldalon - a lecsendesedett vízben mészkő-homokkő, mészkő képződött, mely gazdag partközeli élővilág maradványait zárta magába.

Az előzőekből látható, hogy a Rókahegy területén levő feltárások földtani képződményei mind tudományos, mind pedig oktatási szempontból felbecsülhetetlen értéket képvisel. A területről gyönyörű körpanoráma tárul a látogató szeme elé.

/Ez az ismertetés Dr. Kriván Pál adjunktus földtani jelentése és javaslata alapján készült./

1980. III.2-án, a

bejárattól K- felé, a mellék fülkéből gyűjtött
agyag.

Eredeti anyag: világos barna morzsakéony anyag, világosabb darabokkal.
Néhány borsókő-töredék, valamint koptatott mészsizap-
"kavics" van benne. Apró csillogások csillám jelenlé-
tét mutatják.

Iszapolt anyag: 1000,0 g-ból 0,2 mm-es szitán fentmaradt 186,4 g. világos-
barna anyag. Nagyobb, 5-30 mm-es aggregációk, amik mészsizappal cemen-
tált, illetve bevont szemcsékből állnak. Sok köztük halvány sárgásbarna
mészsizap, amit száradási repedések sűrűn átjárnak.

Az anyag többsége durva homok, 0,5 - 1,0 mm ϕ -jú szemcsék, közepesen
koptatva. Anyaguk döntő többségében piszkosfehér színű kvarcit, sok
fekete és sötétszürke szemcsével.

Nagyon sok az apró mészsizap, amik formában azonosak az aggre-
gációkkal, csak méretben kisebbek. Színük barna, világos-barna. Általá-
ban hosszúkásak, közepesen vékony üreggel, mintha mésztufa- kiválásból
származnának. Ezek az alap-szemcsék cementálódnak össze különböző mé-
retűvé. Méretük 0,4-0,5 x 1,5-3,0 mm, a közepesen lenő cső átmérője kb. 0,1 mm.
Néhány sötétbarna, márga jellegű, homogén szerkezetű szemcsét is látni
az agyagban, valamint egy-egy feketésbarna limonit-lemezkét.

Ósmaradványok: csak egyetlen tengeri-sün rágószerv-darabot leltem, bár
ez lehet apró egyéb csont is.

1980. július 25.

Krausz Sándor s.k.

1980.III.2-án

a kis kürtő álfenék-része

alatti feltöltésből vett minta

Eredeti anyag: világosbarna színű, porózus agyag, Sötétebb és világosabb darabkák helyezkednek el az okkerbarna, szintén apró darabkákból álló alapanyagban. Egészen apró csillogások láthatók. Sok borsóköves, mikro-borsós darab van beágyazódva, valamint néhány puha mészszipap-kavics is.

Iszapolt anyag: 1000,0g-ból 0,2 mm-es szitán fentmaradt 303,1 g. Világosbarna-okker színű, apró anyag. Sok mikro-borsókő töredék, valamint ezek által cementált agyagosabb szemcsékből álló konkréciók. Az agyag legtöbbször az iszapolás során kimosódott, csak a szemcse formáját őrizte meg a köré kivált mészszipap.

Néhány sárgásfehér mészszipap-darab is van a mintában, ezek 5-20 mm-es, kissé koptatott darabok. Egy-egy barnásfekete-sötétbarna limonitdarab is található. Ez apró homokkő szövetű. Az apróbb szemcsék közel fele durva homok, 0,5 - 1,2 mm ϕ -jű, főleg sötét-szürke kvarcit, kevesebb piszkosfehér színű, míg a felénél nagyobb mennyiséget a mikro-csőves mészkiválások és töredékeik alkotják. A kvarcitszemcsék közepesen kopottak.

Ősmaradványok: egyetlen apró tengerisün fogdarabot leltem az iszapolt mintában.

1980. július 25.

Krausz Sándor s.k.

1980.márc. 2-án, a

kis Kürtő alatti terem bal oldali /felső/ fülkéjének vége felé vett minta.

Eredeti anyag: Barnásfehér, porózus darabok, nagyon sok kőzetliszt /0,02-0,2 mm ϕ -jú/ méretű porral. A porból sósavas oldás után sok anyag marad vissza, ez barna és barnásfekete szemcsékből áll, koptatottnak látszó szemcsék.

A nagyobb darabok erősen porózusak, könnyen szétmorzsolhatók. Barna, világosbarna színűek, sok fehérebb és porózus darabbal. Ezek a fehér darabok sósavban maradéktalanul oldódnak, valószínűleg visszaoldott / és esetleg áthalmozott/ borsókő anyagok.

A nagyobb darabok némelyik részén kalcitkristályok felőrölt törmeléke látható, 0,05-1,2 mm-es mérettel. Másutt sárgászöld, agyagagyagnága kinézetű részek vannak, gyakran rétegesen lerakódva a morzsás anyag fölé /esetleg alatta ?/.

Izapolt anyag: 1000,0 g-ból 0,2 mm-es szitán fentmaradt 354,8 g. Barnássárga színű, döntően apró szemcsékből álló anyag, 0,2-2,0 mm a szemcsék többsége. Anyaguk sósavban oldódik, kivéve a kevés sötétbarna, barnásfekete limit darabkát, és az elvétve előforduló szürke kvarc /?/ szemcsét.

A nagyobb darabok barna, sárga és fehér mikro-borsókból állók, belső részükön kioldottak. Több sugaras- rostos kalcitköteg-kiválás is van, a felszínén látható erős rostozottság esetleg visszaoldással magyarázható.

Ósmaradványt nem leltem az anyagban.

1980. július 29.

Krausz Sándor s.k.

1980.márc.2-án, a

Nagy Kürtő alján levő törmelékből gyűjtött kövek.

Cseppkő: 1. Borsárga színű, apró szalma-darab, már a külső vastagodás fázisában. Szalma méretek: 4,5x5,0 mm ϕ , 20 mm hosszúság. A cső belső része már ki van töltve, 0,4 mm-es kristálylapok csillognak benne. Az alsó részét benőtte a felszínen leszivárgó víz, 5 mm ϕ -jü, kör keresztmetszetű, a középvonalra nem merőleges letöréssel. A felszínen lefolyó víz 0,8-1,0 mm-nyit vastagította már az eredet falat, egyik oldalon erősebben, itt 2 mm. A felületet néhány 1-2 mm-es dudor teszi egyenetlenné.

2. Borsósárga színű, 145 mm hosszú függőcseppkő, mindkét végén törési felülettel. Felső részén 18x22 mm-e, alul 16-18 mm-es. A belső cső 5-6 mm ϕ -jü volt, teljesen kitöltődött kalcittal. A cseppkő törési felületén a rétegződés jól látható, sötétebb /áttetsző/ és világosabb, fehér, nem átlátszó rétegek váltakoznak. 0,1-0,2 mm-es sötétebb réteg tagolja az anyagot, ezen belül lényegesen vékonyabb sötét és világos rétegecskék váltakoznak. Egy helyen a vastag, sötét zóna külső felületén barna agyaglerakódás látszik, ami a szakaszos növekedésben megállást jelent. Így a sötétebb, nagyobb kristályokból álló áttetsző és tisztább kiválás megállása után a következő réteg sokkal apróbb, ezért átlátszatlan, fehér réteggel kezdődik. A nagyobb cseppkőképződési /sötét/ szakaszokat sok apró ciklus követi, de a vastagodás nem egyformán gyors minden irányban; így a tengely egyik szélétől 7, a másiktól 15 mm-re van, míg alul 7 és 11 mm az arány.

A cseppkő felülete erősen tagolt, apró dudorok, hullámok és félig fejlett borsókövek borítják. A kiemelkedések függőleges sorokban képződtek. Az egyik sor csak apró, 0,5 mm-es kalcitkristályok tömegéből áll, ezek kissé lenyalt csucsáikkal átlag 10 mm széles, 2-5 mm magas gerincet alkotnak. Egy hasonlóan kialakult sor a kő felső felében más vonalon is húzódik.

A harmadik vonulat borsókövekből és azok kezdeményeiből áll. A gömbök 2-8 mm ϕ -jűek. Az alsó részen zöldessárga "korona-kezdemény" borítja őket, aminek vastagsága 2 mm, és apró 0,1 mm /?/-es kalcit kristályokból áll a felszíne.

Borsókő: Sárgásfehér színű darabok. Normál és koronás alakok különböztethetők meg, az utóbbiak ágas-koronás és bunkós csoportra oszthatók.

1. Normál borsókővek: sárgás színűek, átlátszatlanok. A szabálytalan alakú gömböcskék 2-10 mm-esek, sugarasan álló kristályokból épülnek fel. Sötétebb-világosabb koncentrikus zónákat, héjakat lehet megfigyelni a legtöbben, amit a kristályok méretbeli eltérése okoz. Az egymáshoz közel levő egyedek gyakran összenőnek, a köztük levő hézag nyeregszerűen kitöltődik. Egyik példányon függőcseppkő kezdeményét lehet látni /Szemlő-típus/.

A borsókő térbeli elhelyezkedése nem irányított.

2. Koronás borsókővek: jellemzőjük a normál borsókővektől eltérően áttetsző, gyakran víztiszta "korona", ami legtöbbször apróbb-nagyobb borsókő csúcsán kezd fejlődni.

Az ágas-koronás borsókő néhány áttetsző kristályból áll, amikben rétegzettség nem látható, a kristályegyedek egymástól jól elkülönülten, kissé szétállóan nőttek. Hosszuk 4-15 mm, szélességük 2-6 mm. Az ágak csúcsát kristálylapok alkotják, míg oldalukon a kristályélek kissé lenyaltak, zsirfényűen simák. Néha a csúcs is hasonló kifejlődésű.

A bunkós-koronás borsókő szintén apróbb borsókőből kezd fejlődni, de az egyre szélesedő kiválás nem oszlik ágakra. Hosszuk 6-15 mm, legnagyobb átmérőjük 7-18 mm, a hosszúsággal arányosan, azaz hirtelen, de egyenletesen vastagodó bunkó alakot mutatnak.

Néhány példányon megfigyelhető, hogy ez a korona egyetlen kristályból áll, de a csúcs és az élek erősen lenyaltak, a lapok egyenletlenek, zsirfényűek. Rétegzettség itt sem figyelhető meg, tehát az alakban levő hasonlóság ellenére el kell különíteni őket a gömbhéjas szerkezetű borsókővektől.

Egyik példány alján barnásfekete, sötétszürke bevonat van, ami barna színnel a felső részre is áthúzódik. A zsirfényű bevonat az apró kalcitkristályokat egyenletes rétegben vonja be. Az alsó törési felületen látszik, hogy a belül víztiszta kristályok felszínén van a bevonat.

1980. júli. 29.

Krausz Sándor s.k.

1974 január 11-én, a nagy kürtő alsó pihenőpárkányával szembeni falról /?/ gyűjtött borsókő-csoportok.

Szürkéssárga színű, 40x40x40 mm-es darabok. Az alsó rész piszkosfehér, néhol világosbarna agyagbetelepülésekkel a 2-3 mm vastag, hosszúkás borsók között. Az innen letört darabkák helyén látszik, hogy egy régebbi, hasonló agyagos zónát már néhol 1 mm vastagon bevont a kiváló kalcitréteg. Ahol ez a barna rész nincsen, ott csak a sárga sötétebb és világosabb árnyalatai jelzik a borsók rétegzettségét. Nem túl kifejezetten, de látszik, hogy a régi agyag is a már akkor meglevő borsók közötti üregekbe települt be.

Ahol nagyobb tér volt, ott már az alsó, fehér borsók is nagyobbra nőttek: 8-10 mm átmérőjű, 10-20 mm hosszú példányok is vannak ezen az oldalon.

A képződő borsók/ujabb/ kissé széttartóan, sugarasan növekedtek, így néhol érintkeznek, és sok ág gyorsabban növekvő szomszédok miatt nem tud fejlődni, megáll. A helyszűke okozza azt is, hogy legtöbb borsókő nem kör keresztmetszetű, hanem szabálytalanul lapított. Az egymás mellett fejlődő szomszédok csak kis érintkezési részen nőttek össze. Néhol vékony, 1-2 mm-es nyakon ül a nagy, 10-12 mm-es borsó, támaszkodva és összenőve a szomszédokkal.

A mintadarabok felső 10-15 mm-es része sárga, szürkéssárga színű, ez a változás fokozatosan, de röviden alakul át az alsó, fehér részből. Néhol kis duzzanat is látszik a színváltozás határán.

A borsók egyik-másikán legfelül sárgásan áttetsző, 1-3 mm széles, 2-5 mm hosszú kalcitkristályokból álló "korona" van. A kristályok c tengelye a borsók eddigi tengelyével közel párhuzamos, de kissé szétálló. A csúcsok és élek enyhén lenyaltak, zsírfényűek. A nagyobb példányok kissé rücskösek, mintha apró, ikerkristályokból állnának. Hasonló felülete van a többi, nem koronás, sárga borsókőnek is.

Az alsó, fehér részen a borsók felülete nagyon egyenletlen, 0,1-1 mm hosszú, hegyes, üvegfényű kristálykák állnak ki belőlük. Anyaguk sósavban pezsgés közben teljesen oldódik, tehát nem gipsz.

1980. dec. 30.

Krausz Sándor sk.

Róka-hegyi-barlang

RO - 6.

1974 január 11-én,

a nagy kürtő alsó részén, a pihenő parkánnyal szemben gyűjtött minta.

9x8 cm nagy, 11 cm magas borsókő-tömb. Színe piros-fehér, /de ez lehet a több éves íróasztal-díszségtől is/. Felső részén szürkéssárga, ez a zóna 10-15 mm vastag. Legfelül 3-5mm hosszú, sárgásan áttetsző "koronák" vannak a sárga borsók tetején.

A tömb tömötten álló borsókövek tömegéből áll. A szabad üreg felé néző része nagyobb, 20-25 mmhosszú, 8-15 mm széles borsókból áll, míg a belső részén kisebb, 3-5 mm \varnothing -jú kiválások építik fel. Az aljától a koronáig több csoportban futnak a kiválások, ezek egymáshoz néhol hozzá is nőttek, de csak kevésbé.

Az alsó részeken néhol világosbarna agyag van a borsók között, néhol pedig csak színezi a felületet.

A belső részeken a 3-4 mm vastag, de 5-10 mm hosszú kiválások a jellemzőek, szemben a külső, sokkal gömbölyűbb, nagyobb formákkal. A letört darabkák szerkezetén egy belső, fehérebb mag látszik, amit kb. tizedmiliméter vastagon mikrorétegzett kalcitgyűrűkből álló sáv vesz körül.

A borsók legfelső, nyílt barlangtér felé néző részén szürkéssárga bevonat van. Ez áttetsző, apró, tizedmiliméter nagyságu kalcitkristályokból áll, aminek felszínén a romboéder lapjai látszanak. Némelyik kalcitkristály tovább nőtt, az ezekből fejlődött 3-6 mm hosszúságu, c tengelyével fölfelé álló romboéderek alkotják az áttetsző "koronákat". Ezek döntő többségében a borsókő tetejéről állnak ki, kissé szétálló helyzetben.

A belső tér néhány részén kb. 1 mm-es kalcitkristályok csúcsai borítják a borsókat.

1980.dec.24.

Krausz Sándor s.k.